

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812213463
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812213463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanej: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX R. nad Q., o zaplatenie 1.024,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 7.5.2013 č. k. 4C/14/2013-59, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti.

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa tak, že p o v o ľ u j e žalovanej splatenie dlhu 910,77 eur a trov konania 47,19 eur a 128,18 eur v mesačných splátkach po 20,- eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc prvým mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku, a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č. k. 4C/14/2013-59 zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 910,77 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol. Súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 47,19 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 128,18 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca domáhal zaplatenia istiny 1.024,- eur a trov konania titulom uzavretej Úverovej zmluvy č. 3708013193 zo dňa 3.8.2007, súčasťou ktorého bola Zmluva o revolvingovom úvere I. a Zmluva o revolvingovom úvere II. Na základe nej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej dohodnutý úver a žalovaná sa zaviazala zaplatiť úver, úroky a poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka. Zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička prostredníctvom telefonической bezplatnej zákazníckej linky. Následne žalovanej boli zasielané písomnosti na uzavretie úverového vzťahu, ktoré žalovaná podpísala a vrátila žalobcovi. Bola tak naplnená požiadavka podľa § 52a ods. 1 zákona číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník o viazanosti žalovanej uzavrieť zmluvu o úvere. Žalovaná využila právo na poskytnutie revolvingového úveru, ktorý čerpala prostredníctvom obdržanej karty. K aktivácii kreditnej karty dochádzalo vedomým, slobodným a uváženým prejavom vôle žalovanej aktivovať kreditnú kartu, teda využiť právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom zavolania na určené telefónne číslo. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky z Revolvingového úveru II. vrátiť riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach. Výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia, pričom za účtovné

obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac, a to vo výške podľa aktuálne platného Sadzobníka, resp. min. 13,28 eur (400,- Sk) v súlade s Úverovými podmienkami. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou podľa splátkového kalendára, preto bola žalovaná listom z 25.11.2009 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1.024,- eur do 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaná povinná podľa Úverových podmienok platiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorou úhradou je v omeškaní. Dlh žalovanej pozostáva z istiny 936,45 eur, úroku z istiny do času zosplatenia 71,26 eur, ako aj úroku z omeškania + zmluvná pokuta 16,29 eur.

Žalovaná so žalobou súhlasila.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu úverovej zmluvy dňa 9.8.2007 č. 3708013193, a súčasne uzavrela aj dve ďalšie zmluvy, a to Zmluvu o revolvingovom úvere I. a Zmluvu o revolvingovom úvere II. Revolvingový úver je žalovanej poskytovaný k uspokojovaniu jej priebežných finančných potrieb a umožňuje žalovanej čerpať, po odsúhlasení zo strany žalobcu, finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty vo výške nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Kreditnú kartu podľa metodické príručky je potrebné aktivovať. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane prostredníctvom kreditnej karty, vždy maximálne do výšky nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Zmluvné strany sa dohodli na zvýšení úverového rámca, a to z počiatočnej výšky 15.000,- Sk na čiastku stanovenú klientom v telefonickej hovore so spoločnosťou a tak výška úverového rámca je 995,82 eur. Pri revolvingovom úvere neide o poskytovanie reálne použitých súm, ale úverový rámec v dohodnutej výške, v rámci ktorého sa môže čerpať ľubovoľná suma, samozrejme len do výšky nevyčerpaného úverového rámca. Keďže žalovaná bola v omeškaní s plnením svojho záväzku, bola vyzvaná na splatenie úveru listom z 25.11.2009. Žalovaná je povinná platiť úroky z omeškania vo výške aktuálnej platobnej základnej úrokovej sadzby, ktorá bola vo výške 1,79 %, t. j. 21,48 % ročne. Suma 12,89 eur predstavuje zmluvnú pokutu podľa § 3 Hlavy 14 Úverových podmienok. Žalovaná uhradila splátky v rozsahu 365,06 eur.

Súd zmluvný vzťah účastníkov posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať zákon číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinný od 1.7.2007. Samotná zmluva o úvere je právny vzťah podľa § 397 a nasl. Obchodného zákonníka číslo 513/1991 Zb., kde úverovou zmluvou sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ak došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu medzi podnikateľom ako poskytovateľom úveru a žalovanou ako spotrebiteľom, potom spotrebiteľovi je potrebné poskytovať ochranu pred nepriateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka číslo 40/1964 Zb.). Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, nepriateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, je neplatný.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu revolvingovej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej prostredníctvom kreditnej karty, ktorý sa zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si neplnila svoje povinnosti, žalobca dňa 25.11.2009 zosplatal celý úver a vyzval ju na zaplatenie spornej sumy.

Z predloženého výpisu z účtu žalovanej bol jej poskytnutý úverový rámec 995,82 eur, pričom bolo vyčerpaných 1.063,80 eur. Žalovaná zároveň uhradila 365,06 eur. Úver bol poskytnutý s úrokom 176,08 eur a úročené bolo 1,79 % mesačne, čo je 247,34 eur. Úroková sadzba je potom 21,48 % ročne.

Pokiaľ sa týka úroku z omeškania, tu je rozhodujúce ustanovenie § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., kde výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 4 % z výšky dohodnutého úverového rámca, ktorý bol 995,82 eur, takže pri minimálnej výške splátky by žalovaná bola povinná platiť mesačne 39,83 eur po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tom čase (august 2007 pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov) činila úrok 13,90 p. a.. Dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi bol o 7,58 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z obdobných

úverov poskytovaných v tomto období bankami. Keďže dohodnutá výška úverov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), inak je právny úkon absolútne neplatný.

Keď súd určil priemerné úroky vo výške 13,90 % ročne, tak požadovaný úrok predstavoval za celé obdobie 247,34 eur, a to pri úrokovej miere 21,48 % ročne, tak oprávnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 13,90 % ročne. Žalobca mal nárok len na 64,71 % uplatňovaného úroku, čo zo sumy 247,34 eur predstavuje 160,05 eur. Ak si žalobca žiada úrok z úveru iba 71,26 eur, pričom na úroku z úveru bolo žalovanou zaplatené 176,08 eur, tak žalovaná zaplatila na úroku z úveru viac, ako mala zaplatiť. Rozdiel súd započítal na istinu úveru. Preto súd žalobu v časti istiny 16,03 eur a úroku z úveru v sume 71,26 eur zamietol.

Čo sa týka Nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. o výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platných ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenie podľa § 7 ods. 2 zákona. Podľa žalobcu je potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa nariadenia, ktoré je pri kreditných kartách 39,02 %. Žalobca si ale zamieňa celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru s ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch. Žalobca požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 247,34 eur. Žalobcom uplatnená odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru síce je 23,25 % zo sumy 1.063,80 eur, no v čase uzavretia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé ročné úrokové sadzby za obdobný typ úveru vo výške 13,90 %. To zároveň obmedzuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalobca nemôže požadovať od žalovanej úroky z úveru neobmedzene ku dňu zaplata, kde by došlo k prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

Súd považuje nárok na zmluvnú pokutu v rozsahu 12,85 eur za rozpor s Hlavou 14 § 3 Úverových podmienok. Je to neprimeraná sankcia, ktorú znáša spotrebiteľ. Ide o jednorazovú pokutu, ale jej rozsah z hľadiska dôsledkov korešponduje so zmluvnou pokutou v prepočte 96 % ročne, čo je značne neprimeraná sankcia. Súd takto nepriznal žalobcovi zmluvnú pokutu 13,09 eur, ani zmluvnú pokutu 12,85 eur, ktorú ešte žiadal zaplatiť a preto súd v uvedenej časti žalobu zamietol.

Čo sa týka platenia úroku z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., tak tento úrok z omeškania je v súlade aj s Nariadením 87/95 Z. z. vo výške 9 % ročne.

Nárok žalobcu na zaplataenie 113,23 eur je nedôvodný, preto ho v tomto rozsahu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v súdnom konaní. Z uplatnených 1.024,- eur bol žalobca úspešný v rozsahu 910,77 eur, preto má 88,94 % úspešnosť. Jeho neúspech je 11,58 %. Preto úspešnejší žalobca má právo na náhradu preukázaných 77,36 % trov konania (88,94 - 11,58 %). Ak má žalobca nárok na 77,36 % preukázaných trov, pri súdnom poplatku 61,- eur je pomerná časť 47,19 eur a 77,36 % z trov právneho zastúpenia 165,69 eur predstavuje 128,18 eur náhrady trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku okresného súdu v časti zamietnutia žaloby dal odvolanie žalobca. Súd v rozpore s uznaním nároku rozhodol len o pomernej časti náhrady. Ak sa bude dodržiavať Nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z., tak výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa ods. 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Potom odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa Nariadenia za prvý štvrtrok 2008 môže pri kreditných kartách dosiahnuť 39,02 %. Žalobca tak uplatňuje sadzbu úroku z úveru v

súlade s príslušnými právnymi predpismi. Ak je dohodnutý úrok z úveru 1,79 % mesačne, ročne to je 21,48 %. Preto aj úroková sadzba je v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka pripúšťa, aby odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov v spotrebiteľských zmluvách bola vyššia, ako odplata obvykle požadovaná na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, avšak nesmie túto obvyklú odplatu prevyšovať podstatne. Žalobca poukazuje na to, že aplikácia úrokovej sadzby 13,9 % ročne súdom je absolútne nesprávna a navyš je nesprávne tvrdenie, že žalovaná bola povinná úver splácať 25 mesiacov, pretože zo samotnej povahy revolvingového úveru vyplýva, že ide o obnoviteľný úver s nemožnosťou určenia dĺžky splácania. V skutočnosti žalovaná splácala svoj úver 13 mesiacov (v období od prvého čerpania do zosplatnenia). Aplikácia bankových priemerných úrokových mier nie je na mieste.

Čo sa týka zmluvnej pokuty, neide o niekoľkonásobný postih, pretože žalobca upustil od vymáhania si úrokov z omeškania od dátumu zosplatnenia. Zmluvná pokuta vo výške 9,57 eur je uplatnená dôvodne. Žalobca navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho zamietavej časti a vyhovieť návrhu žalobcu v celom rozsahu s tým, že uplatňuje si aj náhradu trov konania.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmať napadnuté rozhodnutie a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť v jeho napadnutej zamietavej časti. Súčasne povolil žalovanej splácanie dlhu v mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc prvým mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 19 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobca požaduje nároky z úverovej zmluvy uzavretej dňa 9.8.2007, predmetom ktorej bol poskytnutý úver 25.000,- Sk, ktorý mal byť splácaný mesačnou splátkou 959,- Sk s počtom splátok 48. Konečná výška úveru je 46.032,- Sk. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je 39,80 %. Ďalej sa uvádza, že nezdeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rubovej časti listiny. V ďalších odsekoch sa uvádza, že súčasne uzatvárajú Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., ako aj úverovú Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. s úverovým rámcem s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 13. Na druhej strane listiny sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré nie sú podpísané účastníkmi, sa rieši otázka uzavretia Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. (Hlava 8), Zmluva o používaní úverovej karty (Hlava 11), ako aj Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru II. (Hlava 13). V Hlave 12 v bode 1 je uvedené, že výška úverového rámca je 15.000,- Sk a obdobne v Hlave 13 je úverový rámec 15.000,- Sk. Z obsahu zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že malo dôjsť

k uzavretiu troch zmlúv, pričom len zmluva o poskytnutí úveru 25.000,- Sk je podpísaná účastníkmi, pričom úverové zmluvy - Revolvingová úverová zmluva I. a Revolvingová zmluva II. „sú uzavreté“ s odkazom na to, že sú obsiahnuté v zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Keďže pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné chrániť verejný záujem, a to ochranu spotrebiteľa, je potrebný aj výklad k tomu, čo vlastne účastníci uzavreli, či úverovú zmluvu, alebo okrem úverovej zmluvy aj ďalšie revolvingové úvery a ktoré, či I. alebo II., resp. či uzavreli aj zmluvu o používaní úverovej karty. Z obsahu spisu je nesporná len tá skutočnosť, že 25.11.2009 žalobca vyhlásil splatnosť celého úveru (tzv. zosplatnenie), čím sa stal zročný celý záväzok z finančného záväzku žalovanej z úverovej zmluvy. Nie každá zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu, ale napríklad dojednanie zmluvnej pokuty výslovne vyžaduje písomnú formu, ako to vyplýva z § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty, alebo určený jej spôsob určenia. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Aj keď súd posudzoval úverovú zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a to § 597 a následne, v dobe uzavretia úverovej zmluvy 3.8.2007 platil osobitný právny predpis upravujúci spotrebiteľské úvery, a to zákon číslo 258/2001 Zb.. Ten definuje veriteľa ako fyzickú osobu, alebo právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, pričom spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 1, 2 zákona číslo 258). Nariadenie vlády číslo 238/2008 Z. z. účinného od 1.7.2008 nie je možné použiť na zmluvný vzťah uzavretý 9.8.2007. Preto odvolávka žalobcu na Nariadenie vlády číslo 238 nie je dôvodná. Ak je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), potom námietky žalobcu na

nesprávny výpočet RPMN podľa Nariadenia vlády číslo 238, nie sú náležité, pretože Nariadenie vlády číslo 238 z roku 2008 nezodpovedá posúdeniu skutkového stavu z úverovej zmluvy z roku 2007. Preto okresný súd správne vychádzal z úvahy o porovnávaní „dohodovanej“ úročnej sadzby s Nariadením vlády 87/1995 Z. z., ktoré v § 3 uvádza, že výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Práve týmto Nariadením sa bude riadiť aj úverový vzťah uzavretý v roku 2007. Úvahy súdu prvého stupňa sú správne, pokiaľ vychádzal z Nariadenia vlády SR 87, nie z Nariadenia vlády číslo 238/2008, ktoré vstúpilo v platnosť až rok po uzavretí úverovej zmluvy.

Ak okresný súd použil správny predpis na posúdenie nároku žalobcu z úverovej zmluvy, posúdil, že nedošlo k platnému uzavretiu písomnej dohody o platení zmluvnej pokuty, pretože na platné uzavretie zmluvy pri zmluvnej pokute nepostačuje odkaz na Všeobecné obchodné podmienky, ale vyžaduje sa osobitné písomné dojednanie, potom rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ časť nároku zamietol z tých dôvodov, ako sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolačný súd v tejto veci jednoznačne poukazuje na to, že úverová zmluva z 9.8.2007 rieši otázku poskytnutia úveru 25.000,- Sk, pričom s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky má byť uzavretá aj Revolvingová úverová zmluva I. a II., kde podľa odvolacieho súdu na uzavretie takýchto revolvingových úverových zmlúv nepostačuje odkaz len na Všeobecné obchodné podmienky. Preto krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, pokiaľ zvyšok nároku bol zamietnutý.

Odvolačný súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania, kde súd rozhodoval s odkazom na § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v súdnom konaní. Žalobca bol úspešný v rozsahu 88,94 % a žalovaná v rozsahu 11,058 %, preto žalobca má právo na náhradu 77,882 % preukázaných trov tak, ako o tom rozhodol súd prvého stupňa, a to podľa pomeru úspechu v súdnom konaní.

Krajský súd mení rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o splatnosti s poukazom na § 160 O.s.p., kde podľa ods. 1 súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Z hľadiska príjmových možností žalovanej okolo 280,- eur mesačne a starostlivosti o 3 maloleté deti, je spôsobilá platiť 20,- eur mesačne tak, že dlh bude splatený zhruba za 5 rokov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Úspešná žalovaná si náhradu trov konania nežiadala, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.